

LA TERRASSA

JOAN DE SAGARRA

Digue'm el que menges...

Que le bouchon saute, que la putain se déshabille, morbleu! Quim Monzó treu llibre! “Després de sis anys sense publicar, Quim Monzó treu un nou llibre”, llegeixo als papers. Un llibre de contes, que els escriu per llepar-se'n els dits, com el col·lega Sergi Pàmies? Una novel·leta? No, el nou llibre de Monzó és una recopilació d'articles publicats en aquest diari sobre l'art de menjar i beure dels habitants d'aquest beneït país, articles recollits i seleccionats per Julià Guillamon. Vaja, que de “nou llibre” res de res. Quin gandul que estàs fet, amic Quim! I després de deixar anar aquest aclariment impertinent –però que considero de justícia–, passem a parlar del llibre en qüestió.

El llibre es titula *Taula i barra. Diccionari de menjar i beure*, i ha estat editat per La Vanguardia Ediciones SL. Molt ben editat, per cert, començant per la fotografia de la portada, feta per Pedro Madueño, i en què es veu Monzó disfressat de cuiner, assegut en un tamboret i amb un cap de porc a la falda. El primer que crida l'atenció és el cap de porc, però al final et quedas amb el cap, la cara de Monzó. La cara de Monzó no és la mateixa que surt a la columna diària de *La Vanguardia*, en què apunta, només apunta, un possible somriure, sinó que és la cara d'un net de Buster Keaton. Un rostre que, només de mirar-lo, ja et fa venir ganes de deixar anar la riassa. I jo em dic: amb una portada així, qui és el guapo que es resisteix a comprar i llegir aquest llibre? És, si m'ho permeten, el contrari del

que passa quan Josep Cuní entrevista un polític a la tele i, mentre parla el polític, apareix a la pantalla la cara de Pilar Rahola. Una cara que mostra, tradueix la simpatia o la indignació que la senyora sent pel polític en qüestió i que, en certa manera, t'estalvia haver d'escoltar després els seus rotllos prou previsibles. No, la cara de Monzó, sense picada d'ullet possible, és la del còmic radical, la certesa absoluta que amb el que t'expliqui aquest home t'ho passaràs pipa, que en un moment o altre deixaràs anar la riassada. És així, i si no vegeu-ne un exemple. Parlant de la paella, Monzó escriu: “A Catalunya es fan arrossos molt bons, però no hi he menjat mai –tret d'un parell de restaurants de Barcelona el nom dels quals no diré– una paella com Déu mana”. I acaba així: “Això d'intentar patentar una ‘paella catalana’ és una collonada que em recorda aquella altra de fa dos anys, quan una colla de gent del vil·lar de Creixell, al municipi altempordanès de Borrassà,

van decidir, en el curs de la fira de l'allioli que hi celebren anualment, demanar al Parlament que declarés l'allioli com a salsa nacional catalana. Com si el Parlament no tingués res més a fotre (...). Com si no n'hi hagués prou amb un himne i una bandera (senyera segons els regionalistes) i el país necessités també imperiosament una salsa nacional oficial. Ara, això de la paella. ¿Quin serà el pròxim pas? ¿Triar un model de paper de vàter i declarar-lo oficialment paper higiènic nacional de Catalunya?”. Aquest és el to, l'estil de Monzó, el que t'enganxa a aquest llibre. Un home que gaudeix amb la cuina tradicional, amb, possem per cas, una bona escudella i carn

més a compte preparar en cinc minuts un ou de guatlla bullit, i servir-lo al centre d'un plat de mig metre de diàmetre, al costat d'un tomàquet cherry cobert amb salsa de nabius i un branquilló de menta. A més, per l'ouet s'atreveixen a cobrar una pasta gansa (que la majoria de catalans paguen encantats i babejant), una pasta gansa que no s'atreveixen a cobrar per la sopa o l'escudella”.

El títol del llibre és *Taula i barra*, barra per les begudes –del popular vermut al mojito, incloent-hi els whiskies que el pobre Quim ja no pot prendre–, però, fent un petit esforç, s'hi podria llegir: *Taula i barra, quina barra!* Perquè un dels grans encerts

PEDRO MADUEÑO

Quim Monzó acaba de publicar “nou llibre”, *Taula i beure. Diccionari de menjar i beure*

d'olla, però que en comptes de protegir-se a la cuina de l'àvia, com un podrit sentimental, va i es fica a tal o tal restaurant o a tal o tal barra per explicar-te com està d'emprenyat perquè als restaurants de Barcelona ja no hi serveixen brous o sopes. I a sobre raona el seu empenyament i es-

La cara de Monzó és la del còmic radical, la certesa absoluta que amb el que t'expliqui t'ho passaràs pipa

criu: “Preparar una sopa, una escudella o una olla requereix saviesa i temps, i molts dels nostres restaurants actuals estan en mans d'individus que no tenen aquesta saviesa ni estan disposats a perdre les hores necessàries per coure-les. Els surt molt

d'aquests articles és que aconseguen transmetre l'emprenyament de Monzó als seus innombrables lectors. Gent que combrega amb ell quan critica que els restaurants de l'Empordà s'obliden d'esmentar els esplèndids vins de la regió a les seves cartes –plenes de Riojas i Riberas del Duero–, o quan parla dels restaurants amb nens –“tan bufons que te'ls menjaries”– que t'amarguen el menjar, o de com n'és de difícil trobar un seient a la barra d'El Quim, a la Boqueria, infestada de turistes.

“Dis-moi ce que tu manges, je te dirai qui tu es”, deia el gran Brillant-Savarin. Monzó, en el seu llibre, ens diu qui és ell, però també allò que li impedeix ser-ho i allò que li toca els ous. El seu llibre es llegeix com un homenatge a la cuina tradicional catalana i espanyola –sense oblidar la italiana– i, alhora, com una gran riassa davant aquells restaurants on el maître et pregunta: “I l'steak tartare, senyor, com el vol? Poc fet, al punt o molt fet?”. Pur Monzó.

BATEC CIUTADÀ

Ikea tindrà, d'aquí un mes, llicència per començar les obres

TARRAGONA ▶ La multinacional Ikea rebrà d'aquí un mes els permisos per a la construcció de la seva nova seu a Tarragona, que s'edificarà al nou barri que hi haurà entre l'anell del mediterrani de Campclar i la T-11, just davant del centre comercial Carrefour. La firma sueca té previst invertir 22 milions d'euros en la seva nova botiga de 14 metres d'alçària, 26.194 metres quadrats i 1.168 places de pàrquing. La intenció de la multinacional és obrir l'estiu del 2018./ Redacció

Jané anuncia una nova comissaria de policia

TORREDEMBARRA ▶ El conseller d'Interior, Jordi Jané, va anunciar ahir que Torredembará, al Tarragonès, tindrà una nova comissaria de policia, que cobrirà la zona coneguda com el Baix Gaià. “És una zona on ens visita molta gent i per tant això suposa també un repte per a la seguretat”, va assegurar el conseller en unes declaracions durant la inauguració de les noves dependències de la Policia Local de Roda de Berà i de l'associació de voluntaris de Protecció Civil. / Redacció

Mor una dona en caure pel balcó per ajudar una veïna

TARRAGONA ▶ Una dona de 40 anys va morir ahir al barri de Sant Salvador de Tarragona quan intentava ajudar una veïna que s'havia deixat les claus. La víctima va caure al buit quan provava d'accedir a casa de la seva veïna saltant de balcó a balcó. Els serveis mèdics d'urgències no van poder fer res per salvar-li la vida. Els Mossos d'Esquadra van anunciar que han obert una investigació per aclarir els fets però que tot apunta que es tracta d'una mort accidental. / Redacció

Una mostra plasma el vincle entre Barcelona, l'aigua i l'arquitectura

BARCELONA Redacció

Des de l'època romana fins a l'actualitat passant per la medieval. És el període que inclou l'exposició *L'aigua, xarxes i arquitectura*, una mostra organitzada pel Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC), amb el patrocini de la Fundació Agbar, en què es relata la relació històrica de la ciutat de Barcelona amb l'aigua prenent l'arquitectura com a ne-

xe d'unió. També explica l'ús públic d'aquest subministrament i dona a conèixer un estudi sobre el sanejament del subsòl el 1893.

La mostra, que podrà veure's a la seu del Col·legi d'Arquitectes fins al 13 de maig, disposa d'un ampli repertori de mapes de la ciutat des dels aqüeductes romans i el rec Comtal fins a la creació de pantans al segle XX; plànols que reflecteixen els canvis

que gradualment es van produir en el subministrament d'aigua de la ciutat amb l'increment de les seves necessitats, com quan va créixer urbanísticament cap al que avui es coneix com l'Eixample, així com la gradual incorporació de més rius en el sistema d'abastament. També inclou el projecte de sanejament del subsòl de Barcelona de l'arquitecte i enginyer Pedro García Faria, que el 1893 va alertar de la

necessitat de modernitzar el sanejament de la ciutat, així com un vídeo *mapping* sobre una maqueta de Barcelona.

La mostra també té un important apartat artístic amb nom propi: Francesc Català-Roca. Una vintena d'instants de l'insigne fotògraf il·lustren la relació entre els barcelonins i les fonts de la ciutat en la dècada dels cinquanta.

Una exposició comissariada per Fernando Marzá que també té l'objectiu de reflectir “el tsunami de la transformació” de les ciutats i els edificis que s'espera que culmini amb les noves tecnologies, en paraules del degà del COAC, Lluís Comerón.●

Quatre ferits lleus en un accident al passeig de Gràcia

BARCELONA ▶ Quatre persones van quedar ferides lleus en un accident amb un tot-terreny que circulava pel carrer Aragó a l'altura del passeig de Gràcia. Ahir a les 8.28 hores del matí el vehicle va bolcar per causes que es desconeixen i que s'investiguen. Els ferits, una dona de 31 anys i un home de 33, van ser traslladats a l'hospital Clínic, mentre que els altres dos afectats, de 70 anys, van ser conduïts a l'hospital de Sant Pau. / Redacció